

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010512
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3817010512.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2019 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému X. A.

r o z h o d o l :

rozhodol:

Obžalovaný X. A., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvale bytom mesto N., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, je vinný, že

v presne nezistenom čase a mieste v meste N., v mesiaci september roku 2016, po tom čo mu bolo majiteľom vozidla A. C. ústnou dohodou zverené do užívania motorové vozidlo zn. O. A6 O. 2,5 TDI, evidenčné číslo PD XXX F., bez jeho súhlasu toto vozidlo odpredal za sumu 600,- eur S. V., čím spôsobil škodu majiteľovi vozidla A. C. vo výške 700,- eur, teda

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú, tým spáchal

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona a za to sa odsudzuje:

Podľa § 213 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zákona k trestu odňatia slobody 11 (jedenásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkov C., C., V., K.; podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil úradný záznam číslo listu 39, register trestov číslo listu 64 - 65, 162, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 66, listinný dôkaz číslo listu 70 - 71, 72 zmluvu o pôžičke číslo listu 73, pripojené spisy Okresného súdu Prievidza č. 3 T 83/2011 a č. 3 T 192/2012.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutku, okrem iného uviedol, že zotrváva na výpovedi z prípravného konania. Ak poškodený tvrdí, že je majiteľom vozidla, nech uvedie okolnosti za akých bolo kúpené, odhlásené, prihlásené, aké vozidlo kúpil. Uvedené vozidlo zakúpil v mesiaci jún, uvedený skutok nespáchal. Na otázku prokurátora uviedol, že vozidlo zakúpil za 1400 euro, zakúpil ho od W., vozidlo bolo prihlásené potom v Prievidzi, bola zaplatená poisťka. Prepis vozidla robil v prítomnosti poškodeného, bola prítomná ešte jedna osoba, ktorá vozidlo riadila. Vozidlo prepísal na poškodeného, pretože mu dôveroval, bol to priateľ dcéry jeho priateľa. Je pravdou, že v tej dobe bol nevodič. Finančné prostriedky na vozidlo mal, prerábali byt na sídlisku v Prievidzi. Je pravdou, že v nadchádzajúcom období bol spolu s poškodeným v Čechách, prvý týždeň bývali spolu. Potom pracovali na rozdielnych pracoviskách. Je pravdou, že vtedy používal motorové vozidlo on. Na otázku prokurátora či povedal poškodenému, že má záujem vozidlo predať uviedol, že telefonovali spolu, vtedy už boli v Prievidzi,

nachádzal sa v pizzerii, zavolať ho tam, potom tam bol prítomný s nimi aj K., poškodenému povedal, že chce vozidlo predať V.. Poškodený s tým súhlasil. Na otázku prokurátora uviedol, že motorové vozidlo prihlásil na meno poškodeného pretože mal exekúciu. Poškodený poberal dôchodok, ľahšie sa dalo vybaviť poistenie. Poškodený bol prítomný pri prepise motorového vozidla na dopravnom inšpektoráte v Prievidzi, všetko podpisoval. Taktiež bol prítomný, keď sa vozidlo kupovalo v Zlatých Moravciach. Bol pri každej jednej činnosti v súvislosti s vozidlom. Svedkovi V. pri predaji povedal, že na predaji vozidla je dohodnutý s poškodeným. Potom následne odišiel do Čiech. Potom sa už nekontaktoval s V., bol mu odcudzený telefón, kde mal jeho číslo. Je pravdou, že potom mu tento telefonoval, hovoril mu, že to vozidlo bolo kradnuté a bolo mu odňaté. Na otázku prokurátora uviedol, že podľa jeho názoru si to poškodený vymyslel z dôvodu, že mu dlhoval finančné prostriedky, preukazuje to zmluva o pôžičke v spise. Predpokladá, že poškodený sa chcel obohatiť, má vedomosť, že mal dlhovať finančné prostriedky niekomu v Lehôtke. Na otázku samosudcu uviedol, že tie finančné prostriedky poškodenému požičal postupne v rôznych sumách. Na otázku prokurátora uviedol, že nemá vedomosť, že poškodený dostal od sociálnej poisťovne určitý doplatok za invalidný dôchodok. Na otázku samosudcu uviedol, že pokiaľ sa týka sumy 3500 euro uvedenej v zmluve o pôžičke, ktorá sa nachádza v spise, suma bola požičaná postupne v menších čiastkach. Tieto peniaze nevrátil. Na otázku samosudcu aby vysvetlil rozpor oproti výpovedi v prípravnom konaní, oproti výpovedi na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že auto kúpil za 1400 euro a vo výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že vozidlo „kúpili“ za 1400 euro; obžalovaný uviedol, že nie je pravdou, že by vozidlo kúpili s poškodeným, zrejme si policajti písali, čo chceli, vyjadrenie v prípravnom konaní vysvetliť nevie. Potom, čo samosudca prečítal časti výpovede obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že peniaze na kúpu vozidla mal od kamaráta O. I., tento zomrel pred štyrmi mesiacmi; požiadala o vysvetlenie rozporu, obžalovaný uviedol, že je pravdou, že tento kamarát zomrel, tento mu pomáhal s prácou. Na otázku samosudcu prečo nebol prítomný poškodený ako majiteľ vozidla pri predaji vozidla V. uviedol, že poškodeného žiadal aby išiel s ním, poškodený povedal, že nemôže ísť, musí ísť domov. O skutočnosti, že vozidlo sa predáva V. vedomosť mal. Na otázku samosudcu, prečo mu nedal poškodený splnomocnenie na predaj vozidla uviedol, že to bolo preto, že poškodenému veril. Na otázku ako mohol predať vozidlo napísané na iné meno bez splnomocnenia uviedol, že V. povedal aby sa dohodol s poškodeným na prepise vozidla. Na otázku samosudcu, prečo navrhol vypočuť svedka K. uviedol, že tento bol prítomný pri všetkých úkonoch súvisiacich s vozidlom (kúpa, odhlásenie, prihlásenie, predaj vozidla). Na ďalšiu otázku samosudcu, prečo tohto svedka neuvádzal v prípravnom konaní, keď bol prítomný pri všetkých úkonoch súvisiacich s vozidlom uviedol, že tohto uvádzal ešte na obvodnom oddelení polície v Prievidzi. Na otázku či tohto svedka stretol vo väzbe v llave uviedol, že nie. Na otázku samosudcu či sa mu zdá normálne prepísať motorové vozidlo iného bez jeho splnomocnenia, uviedol, že áno ak je to rodinný priateľ.

Svedok C., okrem iného uviedol, že vlastníkom uvedeného motorového vozidla bol on. Je pravdou, že toto vozidlo išiel kúpiť spolu s obžalovaným. Uvedené motorové vozidlo zaplatil on. Vozidlo bolo zakúpené v Zlatých Moravciach. Okrem obžalovaného a jeho osoby bola prítomná ešte tretia osoba. Meno tejto osoby už nevie. Keď si kupoval toto vozidlo myslel si, že obžalovaný bude vozidlo riadiť, kým on nezíska vodičské oprávnenie. Na otázku prokurátora uviedol, že finančné prostriedky na kúpu vozidla mal z finančných prostriedkov, ktoré získal zo sociálnej poisťovne v súvislosti s invalidným dôchodkom. Motorové vozidlo potom, čo bolo kúpené, zo Zlatých Moraviec riadil obžalovaný, on ešte nemal vodičské oprávnenie. V Prievidzi, keď sa vozidlo prihlasovalo bol prítomný on a obžalovaný. Vozidlo bolo napísané na neho, taktiež poisťka za vozidlo bola na neho. Potom išiel spolu s obžalovaným pracovať do Čiech. Po nejakej dobe obžalovaného vyhodili z práce, alebo odišiel, pracovali na opačnej zmene. Predpokladal, že obžalovaný mu nechá kľúče a auto, nebolo tomu tak. Potom nebolo obžalovaného približne pol roka, potom pýtal od neho STK-u, pýtal od neho doklady od vozidla. Obžalovaný potom prišiel doklady vziať do Prievidze, hovoril, že nemá finančné prostriedky, hovoril, že vozidlo predá, predpíše ho. S týmto riešením nesúhlasil. Obžalovaný potom odišiel preč a už nebol s ním v kontakte. Nemal žiadnu vedomosť čo je s autom. Potom mu už volali policajti či sa jeho vozidlo nachádza v Prievidzi. Povedal, že nemá vedomosť o vozidle, že sa nachádza v Čechách, potom podal vo veci trestné oznámenie. Na otázku prokurátora uviedol, že vozidlo mu bolo vrátené na dopravnom inšpektoráte v Prievidzi. Na otázku prokurátora uviedol, že je pravdou, že bol prítomný v pizzerii vo Veľkej Lehôtke bol tam prítomný V. a ešte jedna osoba, žiadali ho aby vozidlo prepísal. Bolo mu povedané, že tieto osoby vozidlo už kúpili. Kamarát z polície im povedal, že vozidlo bolo kradnuté, títo potom odišli preč. Je pravdou, že kým sa ešte kamarátil s obžalovaným mohol vozidlo používať kým si on urobí vodičské oprávnenie. Až na polícii sa dozvedel, že ani obžalovaný nemal vodičské oprávnenie. Na otázku obhajcu uviedol, že žiadne dlhy nemal. Nemal požičané žiadne finančné prostriedky od obžalovaného, čo sa týka zmluvy o pôžičke v spise. Bolo to tak, že keď pomáhal obžalovanému prerábať byt, podpísal mu toto, keď bol pod vplyvom

drogy, obžalovaný ho donútil k tomu. Až neskôr sa dozvedel, že obžalovanému niečo takéto podpísal. Na otázku samosudcu, kto navrhol zakúpiť auto uviedol, že toto navrhol obžalovaný, súviselo to s tým, že chceli ísť pracovať do Čiech. Nevie vysvetliť dôvod, prečo obžalovaný nezakúpil auto na svoje meno. Predpokladá, že mohol mať nejaké exekúcie. Vozidlo zakúpil za 1200 euro, ako uviedol pochádzali z dôchodku vyplateného sociálnou poisťovňou. Na otázku samosudcu uviedol, že predpokladá, že tretia osoba pri kúpe vozidla v Zlatých Moravciach mohol byť K. K.. Tento potom prišiel za ním spolu s V. pri následnom prepise vozidla. Nevie uviesť ako dlho predtým ako kúpil vozidlo mu boli vyplatené peniaze zo sociálnej poisťovne, možno polroka. Aj následné poplatky súvisiace s prepisom vozidla, s poisťkou hradil on. Obžalovaný mohol používať motorové vozidlo len v jeho prítomnosti. Spočiatku tomu tak aj bolo. Na otázku samosudcu uviedol, že nedal obžalovanému žiadne splnomocnenie, že môže motorové vozidlo predať. Obžalovaný ho žiadal o takéto splnomocnenie, odmietol to, bolo to niekedy v septembri 2016. Je pravdou, že v tej dobe už vozidlo nemal, žiadal ho vrátiť, obžalovaný tvrdil, že nemá peniaze, že vozidlo predá. Na otázku samosudcu uviedol, že pri tom stretnutí v pizzerii V. mal vedomosť, že vozidlo je napísané na neho. Tento ho žiadal, aby vozidlo prepísal na neho, tvrdil, že ho kúpil. Keď ho volal do pizzerie hovoril mu, že kúpil nejakú audinu od obžalovaného, chcel ju prepísať. Pri stretnutí v pizzerii, ako už uviedol, bol kamarát z polície. Na otázku samosudcu uviedol, že tá zmluva o pôžičke na 3500 euro je fiktívna, obžalovanému nedlhoval nič. Keď bol nafetovaný podpísal to, obžalovaný tvrdil, že podpisuje nejaký doklad o maródke. V tej dobe už mal vyplatené finančné prostriedky od sociálnej poisťovne, obžalovaný mal vedomosť o tom. Na otázku obžalovaného aby poškodený uviedol ročník vozidla, typ vozidla a ďalšie podrobnosti o vozidle, svedok uviedol, že doklady od vozidla mu zobral obžalovaný.

Svedkyňa C.ová, okrem iného uviedla, že prišiel za ňou pracovník kriminálnej polície. Pýtal sa jej či syn má motorové vozidlo. Nemala vedomosť v tej dobe o tomto, syn bol v Čechách. Bolo jej povedané, že vozidlo bolo zaregistrované v Prievidzi, boli pri tom podozrivé osoby, keď overovali vlastníka vozidla, bolo napísané na syna. Keď sa syna na to spýtala, priznal sa, že vozidlo jeho. Situácia sa potom riešila po návrate syna z Čiech. Na otázku prokurátora odkiaľ mal syn finančné prostriedky na kúpu vozidla uviedla, že syn je zdravotne postihnutý od malička, má rôzne zdravotné problémy, lieči sa aj v súvislosti s psychickými problémami. Ukončil strednú školu, akurát nezmaturoval, základnú školu navštevoval riadnu. V súvislosti s týmito problémami mu sociálna poisťovňa vyplatila späť asi 7000 euro invalidný dôchodok. Peniaze boli potom uložené na vkladnej knižke, ktorú založili. Potom mu zrejme niekto dal „rozumy“, po dvoch mesiacoch nahlásil v banke, že mu bola odcudzená vkladná knižka, peniaze z nej vybral, kde peniaze skončili doteraz nevie. Na otázku prokurátora uviedla, že syn sa zoznámil, keď prerábali byt s obžalovaným. Na otázku uviedla, že vtedy, keď sa auto pohybovalo po Prievidzi, keď ju oslovila polícia, syn sa ešte nachádzal v Čechách. V súčasnosti už má syn vodičský preukaz, urobil si ho vlani. Na otázku samosudcu uviedla, že, keď volala synovi do Čiech, v súvislosti s tým, že jeho auto sa pohybovalo po Prievidzi, povedal jej, že s obžalovaným mali nejaký konflikt, že obžalovaný potom zobral auto a odišiel na Slovensko. V tej dobe ešte platila pokuta, pretože motorové vozidlo nemalo diaľničnú nálepku a bolo písané na synovo meno. Na otázku obhajcu uviedla, že pracuje na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Prievidzi. Syn je dôverčivej povahy, je vhodný na šikanu, je ľahko zneužívateľný. V súvislosti s predajom vozidla si spomína, že prišli k nim domov dve osoby jeden z nich bol V., obžalovaný mal byť v pizzerii. Tí dvaja tvrdili, že kúpili to auto, pýtali sa na syna. Požadovali, aby syn podpísal prepis toho vozidla. Toto sa odohralo už potom, keď jej polícia oznámila, že to vozidlo sa pohybuje po Prievidzi. Svedok V., okrem iného uviedol, že v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu v llave, odvtedy, čo je obžalovaný vo väzbe neprišli spolu do styku. Ku skutku uviedol, že obžalovaný mu zatelefonoval, že má pre neho nejaké auto. Potom prišli k nemu na aute, dohodli sa, že vozidlo kúpi, obžalovanému dal 600 euro. Dostal malý technický preukaz na meno C.. Povedal, že to je v poriadku, že vozidlo je napísané na toto meno. Obžalovaný stále tvrdil, že to vozidlo jeho. Asi o 2 týždne volal pracovník polície, že musí odovzdať to vozidlo, urobil to. Na otázku prokurátora uviedol, že obžalovaný tvrdil, keď kupoval od neho vozidlo, že prepis vybaví aj keď vozidlo je písané na iné meno. Obžalovaný sľuboval, že predloží technický preukaz a urobí prepis vozidla. Je pravdou, že navštívil C., chcel si overiť situáciu. Na otázku samosudcu uviedol, že nevie upresniť od koho sa dozvedel, že to vozidlo nie je obžalovaného, ale C.. Bolo stretnutie v pizzerii, mal v úmysle od poškodeného kúpiť to vozidlo, bol ale prítomný aj policajt, odišli preč. V podstate z pizzerie odišli hneď, krátko po príchode. Na otázku samosudcu uviedol, že skutočnosť, že vozidlo predáva iná osoba ako majiteľ mu bola trošku divná. Vzhľadom na to, že s obžalovaným sa poznal, veril mu. Skutočnosť, že majiteľom vozidla v papieroch bol C. a vozidlo predával obžalovaný, si neoveroval u C.. Obžalovanému veril, že je to jeho auto, že sa urobí prepis vozidla do niekoľkých dní. Na otázku, či v tomto prípade nejakým spôsobom figuroval K. K. uviedol, že bol s ním v Lehôtke.

Svedok K., okrem iného ku skutku uviedol, že vo výkone trestu počas posledných dvoch mesiacov obžalovaného videl, nehovorili spolu. Pokiaľ sa týka skutku nie je to celkom tak ako je to tam tvrdené. Spolu s obžalovaným bol toto vozidlo kúpiť. Potom robil prepis vozidla, vozidlo dal napísať na meno C.. Keď sa pýtal obžalovaného, prečo vozidlo dáva písať na toto meno uviedol, že pre exekúcie. Vozidlo bolo len papierovo napísané na meno C.. Bol prítomný aj pri predaji tohto vozidla V.. V súvislosti s tým uvádza, že obžalovaný hovoril C.ovi, že ide predat' vozidlo. Obžalovaný bol za C.om, viezol ho tam. Keď sa pýtal C. či bude problém s predajom vozidla, toto chcel počuť aj on, všetko bolo v poriadku. C. s prepisom vozidla súhlasil. O niekoľko dní, asi o 3 dni, polícia zobrala V. vozidlo. Ešte bol s V. za matkou C., táto ešte hovorila, že nech sa rýchlo urobí prepis vozidla. Na otázku samosudcu prečo uvádzajú C. a jeho matka úplne niečo iné uviedol, že nevie toto sú veci, pri ktorých bol. Bol prítomný pri tom, keď sa vozidlo kupovalo, bolo to v Zlatých Moravciach, vozidlo bolo kúpené za sumu asi 1600 euro. Na otázku, kto dal peniaze na auto uviedol, že vozidlo vyplácal obžalovaný. Nevie uviesť koho finančné prostriedky to boli, obžalovaný mal peniaze u seba. Pri kúpe vozidla bol prítomný aj C. a ešte jedno dievča. Vozidlo bolo napísané na C., obžalovaný tvrdil, že má exekúcie, mal odobratý aj vodičský preukaz. V tej dobe bol C. s obžalovaným kamarát, odišli do Čiech, tam sa rozhádali. Predaj vozidla V. bol večer, obžalovaný vozidlo predal za 400 - 500 euro. C. vtedy prítomný nebol, ale boli predtým u C., že sa vozidlo ide predat'. C. s tým súhlasil, že nemá problém s prepisom vozidla. Nevie vysvetliť prečo C. tvrdí, že nikdy nedal súhlas na predaj vozidla. Na otázku prokurátora uviedol, že prepis vozidla vybavoval on, prítomný bol aj C.. Bol prítomný aj obžalovaný, aj poisťka bola urobená na C.. Na otázku prokurátora z akých dôvodov bol prítomný pri kúpe vozidla C., keď vozidlo kupoval obžalovaný uviedol, že bol tam aj on a ešte jedno dievča D.. Bol tam prítomný ako šofér, obžalovaný nemal vodičský preukaz. Dostal nejaké peniaze od obžalovaného, že bol prítomný pri kúpe. Nevie potvrdiť, či obžalovaný finančné prostriedky mal od C., prípadne boli jeho, obžalovaný len vytiahol peniaze a vyplatil auto.

Na čísle listu 39 sa nachádzalo písomné potvrdenie zo dňa 22.11.2016, z ktorého vyplýva, že hodnota vozidla O. A6 X,X T. PD XXX F. v septembri 2016 bola 700 euro.

Na čísle listu 70 - 71 sa nachádza listinný dôkaz, z ktorého vyplýva, že vlastníkom predmetného vozidla v čase od 13.06.2016 do 19.10.2016 bol A. C..

Na čísle listu 73 sa nachádza listinný dôkaz, rukou napísaná zmluva o pôžičke s dátumom 25.03.2016 uzavretá medzi obžalovaným a dlžníkom A.om C.om. Z obsahu vyplýva, že dlžník sa zaväzuje do 08.06.2016 vyplatiť obžalovanému dlh 3500 euro z rokov 2015 a 2016. Dlžná suma pozostáva z finančných čiastok, ktoré si napažičoval dlžník v priebehu uvedených rokov od obžalovaného.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, pretože si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Obžalovaný síce spáchanie trestnej činnosti popiera, v podstate tvrdí, že motorové vozidlo zakúpil za svoje finančné prostriedky, a preto sa jednalo o jeho motorového vozidla a mohol tak uvedené motorové vozidlo odpredať, a to aj za situácie, že motorové vozidlo bolo napísané na meno poškodeného. Poškodený navyše mal dať súhlas s predajom uvedeného vozidla svedkovi V.. Vzhľadom na vykonané dokazovanie považuje súd túto obranu, čiastočne potvrdenú aj výpoveďou svedka K.; za účelovú. Podľa názoru súdu zo spáchania trestnej činnosti je obžalovaný jednoznačne usvedčovaný výpoveďou poškodeného C., svedkyne C.ovej, čiastočne výpoveďou svedka V.. Poškodený C. vo svojej výpovedi jednoznačne potvrdil, že uvedené motorové vozidlo zakúpil za svoje finančné prostriedky v Zlatých Moravciach, síce aj v prítomnosti obžalovaného a s najväčšou pravdepodobnosťou aj v prítomnosti svedka K.. Pokiaľ sa týka výpovede svedka K., tento v súvislosti s kúpou vozidla, jednoznačne nepotvrdil obranu obžalovaného, že motorové vozidlo obžalovaný zakúpil zo svojich finančných prostriedkov. Uviedol síce, že finančné prostriedky boli vyplatené obžalovaným, tento ich mal pri sebe. Nevedel však uviesť koho finančné prostriedky to boli. V tejto súvislosti poukazuje súd na tú skutočnosť, že poškodený podľa názoru súdu, na rozdiel od obžalovaného v čase kúpy vozidla disponoval finančnými prostriedkami, z ktorých si mohol dovoliť uvedené motorové vozidlo zakúpiť. Svedčí o tom aj tá skutočnosť, že, aj svedok K., ktorý inak vypovedal v prospech obžalovaného, potvrdil, že obžalovaný v uvedenej dobe mal finančné problémy, mal exekúcie a z toho dôvodu považuje súd za nepravdivú obranu obžalovaného, že finančné prostriedky, za ktoré bolo zakúpené vozidlo boli jeho a tiež zaplatil poisťku za vozidlo. V tomto smere sa súdu zdá byť vieryhodná výpoveď poškodeného, že finančné prostriedky na kúpu vozidla poskytol on, taktiež on zaplatil poisťku za auto a je logické, že vzhľadom nato motorové vozidlo bolo napísané na jeho osobu. Poškodený v tej dobe reálne disponoval finančnými prostriedkami, ktoré mu boli vyplatené v predchádzajúcom období sociálnou poisťovňou v súvislosti s doplatkom za invalidný dôchodok. Pokiaľ sa týka tvrdenia obžalovaného, že mal dať súhlas na predaj vozidla svedkovi V. v

pizzerii, kde mal byť prítomný aj svedok K.; toto jeho tvrdenie je v rozpore s výpoveďou svedka K., tento uviedol, že pri predaji vozidla v pizzerii poškodený nebol prítomný. Poškodený v súvislosti so stretnutím v pizzerii uviedol, že uvedené stretnutie bolo neskôr, už v čase, keď vozidlo bolo reálne predané svedkovi V., takéto stretnutie svedok V. potvrdil, uskutočnilo sa aj v prítomnosti pracovníka polície. Uvedené stretnutie sa nemalo týkať predaja vozidla, týkalo sa predpisu vozidla, zabezpečenia prepisu vozidla na V.. V súvislosti s výpoveďou obžalovaného je treba poukázať na niekoľko skutočností, ktoré značnou mierou spochybňujú vieryhodnosť jeho výpovedí. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevedel relevantným spôsobom vysvetliť skutočnosť, prečo vo výpovedi v prípravnom konaní uvádzal, že vozidlo „kúpili“ a na hlavnom pojednávaní uvádzal, že vozidlo „kúpil“. Obžalovaný taktiež rozporne vypovedal na hlavnom pojednávaní v súvislosti s pôvodom finančných prostriedkov, ktoré mal mať na kúpu vozidla. Na rozdiel od prípravného konania kde uviedol, že finančné prostriedky mal od kamaráta, ktorý zomrel pred štyrmi mesiacmi, na hlavnom pojednávaní uviedol, že finančné prostriedky mal z prerábky bytu. Podľa názoru súdu obžalovaný vo výpovedi na hlavnom pojednávaní taktiež nevedel logicky vysvetliť skutočnosť, že, ak podľa jeho názoru poškodený súhlasil s predajom motorového vozidla, ktoré bolo napísané na poškodeného, nedal mu poškodený splnomocnenie na predaj tohto vozidla V.. Jeho vyjadrenie, že to bolo preto, že poškodenému veril je podľa názoru súdu nepravdivé, pretože v čase predaja vozidla už medzi obžalovaným a poškodeným boli zle vzťahy, bolo to v dobe, keď sa vozidlo už nachádzalo v Prievidzi, potom čo vozidlo obžalovaný, bez vedomia poškodeného, ktorý bol v Čechách, poškodenému zobral. Z priebehu celého pojednávania je možné podľa názoru súdu ustáliť záver, podopretý aj výpoveďou matky poškodeného, že obžalovaný zneužil situáciu, že poškodený má zdravotné problémy, aj psychického rázu, je ľahko zneužiteľný, je dôverčivej povahy a zároveň v čase skutku mal k dispozícii finančné prostriedky. Pri hodnotení výpovede svedka K. na hlavnom pojednávaní, ktorý bol vypočutý na základe žiadosti obžalovaného, treba zvýrazniť niektoré skutočnosti. Predovšetkým treba uviesť, že súdu sa nezdá vieryhodná tá časť výpovede tohto svedka, ktorý tvrdil, že poškodený mal vedomosť o predaji vozidla obžalovaným a súhlasil s tým. V prípade tohto svedka sa jedná o svedka, ktorý v prípravnom konaní nebol vypočutý, keď súd žiadal obžalovaného aby vysvetlil z akého dôvodu tohto svedka neuvádzal v prípravnom konaní uviedol, že tohto uvádzal ešte na obvodnom oddelení Policajného zboru v Prievidzi. Toto vysvetlenie podľa názoru súdu je nelogické, nevysvetľuje skutočnosť z akého dôvodu takéhoto, z pohľadu obžalovaného, dôležitého svedka, ktorý môže doložiť dôležité skutočnosti z pohľadu obžalovaného, obžalovaný neuvádzal v prípravnom konaní. Taktiež treba uviesť, že svedok K. potvrdil, že v období posledných dvoch mesiacov, keď on bol vo výkone trestu a obžalovaný vo výkone väzby v tom istom zariadení, boli v kontakte, aj keď spolu nehovorili, podľa svedka K.. Podľa názoru súdu uvedené skutočnosti značným spôsobom spochybňujú pravdivosť tvrdení z uvedeného svedka, aj keď je potrebné konštatovať, že vzhľadom na ďalšie vykonané dôkazy je zrejmé že svedok K. mal vedomosť o určitých skutočnostiach súvisiacich s kúpou, prihlásením a následným predajom motorového vozidla. Podľa názoru súdu vykonaným dokazovaním bolo formou, priamych a nepriamych dôkazov, dostatočne preukázané, že sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a, že tento skutok spáchal obžalovaný a zároveň tiež bolo preukázané, že takéto konanie obžalovaného vykazuje všetky zákonné znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. Z uvedených dôvodov, preto súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 4 krát súdne trestaný, vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3T 83/2011 bol odsúdený aj za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. V prípade tohto odsúdenia a aj v prípade ďalšieho odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3T 192/2012 bol dňa 04.11.2014 podmienene prepustený z výkonu trestu so skúšobnou dobou 4 roky. Trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku sa dopustil v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu. Podľa výpisu z evidencie priestupkov obdobie od 21.10.2009 do 03.07.2017 bol postihnutý za priestupky celkom 2 krát, v oboch prípadoch za priestupky v oblasti dopravy.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti rozhodujúce pre ukládanie druhu trestu a j výmeru trestu dospel súd k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doteraz 4 krát súdne trestaný, trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku sa dopustil v skúšobnej dobe podmienene prepustenia, je potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest, pretože predchádzajúce uložené tresty prevýchovný účel trestu u obžalovaného nespĺnili. Vzhľadom na skutočnosť, že v prípade obžalovaného bola zistená len jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol

už za trestný čin odsúdený), súd s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody 11 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a ide o trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.